

Uitvaart Willy Canneyt

Jes 25, 6a.7-9

Joh 11, 17-27

Ik denk dat we allemaal bijzonder geschrokken zijn toen we het nieuws vernamen van het plotse en veel te vroege sterven van Willy. En ik zei het al bij het begin van de viering: er is ongeloof, er zijn heel veel vragen ... want hoe kan het nu dat hij er niet meer is? Hoe is het mogelijk dat we nu al afscheid moeten nemen van deze man, amper 64 jaar? Het is maar moeilijk te vatten. Iemand die graag gezien werd, die gewaardeerd werd door velen, door vrienden, collega's en familie ... die is er plotseling niet meer. Zijn leven hier op aarde is voorbij, we moeten hem loslaten. En dat laat een grote leegte na, dat maakt ons verdrietig en dat doet pijn.

Maar, goede vrienden, we willen in deze viering niet alleen blijven stilstaan bij die pijn en bij dat gemis – ook al zijn het gevoelens die vandaag sterk aanwezig zijn. Want we hebben in de lezingen die we voor deze viering hebben gekozen vooral woorden van hoop en toekomst gehoord, woorden van vertrouwen en van geloof. En dat mag vandaag ook de hoofdtoon zijn van ons samenzijn: we nemen afscheid van Willy in het geloof en het vertrouwen dat de dood niet het einde is. We geven hem uit handen in de hoop dat hij mag binnengaan in een leven bij God, een leven zonder einde. Die boodschap gaf Jezus mee aan Marta in het evangelie dat we net hoorden: ze is verdrietig, zelfs een beetje opstandig omdat haar broer Lazarus is gestorven. Maar tegelijk spreekt ze ook haar vertrouwen uit in de toekomst: ze weet dat haar broer zal verrijzen, ze weet dat hij zal leven. Ze is ervan overtuigd dat Jezus leven brengt, dat Hij de toekomst voor haar gestorven broer zal openen. Ze beaamt dan ook volmondig zijn woorden wanneer Hij zegt “Ik ben de verrijzenis en het leven, en wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven.” Het zijn ook die woorden van Jezus waarmee we deze viering hebben geopend en waarmee we meteen de toon hebben gezet van dit samenzijn: de dood heeft niet het laatste woord, het leven is sterker en overwint.

Die belofte op een leven dat sterker is dan de dood klonk ook in de eerste lezing uit de profeet Jesaja: een visioen over wat voor ons ligt, een toekomstbeeld van enkel maar vreugde en vrede, van overvloed en gejubel, een toekomst waar geen pijn en geen dood meer zijn, waar God redding brengt. Het is die toekomst die nu voor Willy werkelijkheid mag worden ...

Goede mensen,
we nemen vandaag afscheid van een man die niet alleen gerespecteerd en gewaardeerd werd om wat hij deed, maar vooral om wie hij was: een harde werker die trouw zijn engagementen nakwam en die altijd bereid was om te helpen waar hij kon. Dat was duidelijk in zijn professioneel leven, als boekhouder bij Missio, maar ook in zijn vrijwillige engagementen hier in 't Savio. Als bestuurder en als boekhouder van de vzw Saviocentrum was Willy iemand die tijdens een bestuursvergadering met veel deskundigheid en kennis van zaken toelichting kon geven bij de cijfers en die ook gerichte voorstellen kon doen. Het financieel verslag op de jaarlijkse algemene vergadering was ook dit jaar weer tot in de puntjes voorbereid. En wie graag wat extra uitleg wilde bij een of ander cijfer, kon dat altijd aan Willy vragen: je kreeg een deskundig en onderbouwd (en soms ook zeer uitgebreid) antwoord. En we zullen niet alleen die deskundigheid missen in onze bestuursvergaderingen, maar we zullen vooral zijn warme en hartelijke persoonlijkheid missen.

Beste Willy, je sterven heeft ons door elkaar geschud, het lijkt zo onwezenlijk ...
en toch moeten we je uit handen geven.
We zijn je dankbaar om je grote inzet en je engagement, om je warmte en je vriendschap, om je zorg en je interesse voor mensen.
Ik ben je persoonlijk zeer dankbaar voor onze bijna wekelijkse babbeltjes op zondagochtend in de pastorij, vaak kort, en soms wat langer ... het zijn momenten die ik koester en die ik zal missen.

We vertrouwen je nu toe aan Gods liefde,
aan zijn barmhartigheid.
Mag je bij Hem thuiskomen,
mag je aanzitten aan zijn feesttafel,
en daar voor eeuwig vrede en vreugde vinden.
En wees van daar een voorspreker
voor je familie en je vrienden,
voor 't Savio en voor Missio,
voor alle mensen die je dierbaar zijn.
Want dat is vandaag ons gebed, onze hoop en ons vertrouwen:
dat je mag wonen in Gods liefde.

*Koen Timmermans sdb
9 juli 2022
H. Dominiek Savio, Dilbeek*